

بررسی اثر عصاره تام گیاه رزماری طبی بر سندرم محرومیت

به مورفین در موش سفید

*دکتر حسین حسین زاده، دکتر مهناز نوربخش

*مرکز تحقیقات علوم دارویی پژوهشکده بوعلی و بخش فارماکودینامی و سم شناسی دانشکده داروسازی،

دانشگاه علوم پزشکی مشهد

E.mail: hosseinzadehh@yahoo.com

خلاصه

باتوجه به گزارش تداخل گیاه رزماری طبی (*Rosmarinus officinalis*) با سیستم اپیوئیدی، اثرات این گیاه بر روی علائم سندرم محرومیت مورفین موش مورد بررسی قرار گرفت. اثرات عصاره های آبی و الکلی این گیاه در زمان ها و دوزهای مختلف روی موش های وابسته به مورفین مورد بررسی قرار گرفت. برای ایجاد اعتیاد، حیوانات مختلف تحت سه بار تزریق زیرجلدی مورفین در روز (۵۰ mg/kg، ۵۰ mg/kg و ۷۵ mg/kg) به مدت سه روز قرار گرفتند و آخرین تزریق دوز مورفین در روز چهارم ۲ ساعت قبل از تزریق نالوکسان صورت گرفت. تعداد پرش های ناشی از نالوکسان در مدت ۳۰ دقیقه به عنوان شدت سندرم محرومیت در نظر گرفته شد. نتایج این مطالعه نشان داد که عصاره آبی گیاه رزماری در دوزهای ۱/۶۸ g/kg و ۲/۴ g/kg به خوبی توانایی کاهش علائم سندرم محرومیت را تقریباً تا حد دپازپام دارد. اما اثرات عصاره الکلی کمتر بود و فقط این عصاره با غلظت ۰/۹۶ g/kg آن تا حدی باعث کاهش علائم شد. مطالعات فیتوشیمیایی نیز نشان داد که عصاره الکلی برخلاف عصاره آبی فاقد آلکالوئید می باشد. نتایج این تحقیق نشان می دهد عصاره آبی الکلی قسمت های هوایی گیاه رزماری می توانند علائم سندرم محرومیت مورفین را کاهش دهند.

کلمات کلیدی: رزماری طبی، وابستگی به مورفین، سندرم محرومیت اپیوئیدی، گیاهان دارویی .

مقدمه

اعتیاد به مواد مخدر امروزه به عنوان مشکل بزرگ اجتماعی و اقتصادی در اکثر جوامع بشری شناخته می شود. به دنبال این مشکل بزرگ، مراکز تحقیقاتی در جستجوی عوامل اپیوئیدی غیر اعتیادآور و یا عواملی می باشند که می توانند مانع یا باعث عکس شدن روند های اعتیاد شوند.

گیاه رزماری طبی یا اکلیس کوهی از تیره نعناع دارای خواص فارماکولوژیک متعددی می باشد (۲). این گیاه دارای اثرات بالابرنده قند خون (۱۵)، صفراآور (۱۲)، ضد میکروب (۱۴، ۱۶، ۴، ۵) و ضد قارچ (۱۷)، شل کننده عضلات صاف (۴، ۵) و اثرات متنوع دیگری می باشد. عصاره های آبی و الکلی اندام های هوایی این گیاه اثرات ضد درد دارد که این فعالیت توسط نالوکسان آنتاگونیزه می شود (۱). بنابراین احتمال

تداخل این گیاه با گیرنده اپیوئیدی مطرح گردیده و در نتیجه، اثرات آن بر روی سندرم محرومیت مورفین بررسی شد.

روش کار

حیوان: موش سفید کسچک سوری با وزن $25 \pm 2/5$ g از خانه حیوانات دانشکده پزشکی واقع در ساختمان علوم پایه بیمارستان قائم (عج) مشهد تهیه شده و در اتاق حیوانات (۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی) نگهداری شد. جمع آوری گیاه: گیاه رزماری طبی در خردادماه ۱۳۷۹ از گلخانه ای در مشهد توسط آقای بصیری جمع آوری شد. نمونه ها در مرکز هرباریوم دانشگاه فردوسی مشهد توسط آقای جوهرچی شناسایی و مورد تایید قرار گرفت (شماره گیاه: ۰۶-۱۸۱۵-۱۵۳).

حلالیت در نرمال سالین به وسیله توپین ۸۰ (۰/۰۵/درصد) از آن سوسپانسیون تهیه گردید. در اینجا نیز حجم تزریق ۰/۳ میلی لیتر در نظر گرفته شد.

ایجاد وابستگی در موش های سوری

برای ایجاد وابستگی، گروه های شامل ۸ حیوان مورد استفاده قرار گرفت. موش ها روزانه ۳ دوز مورفین (۵۰، ۵۰، ۷۵ میلی گرم بر کیلوگرم) به صورت تزریق زیرجلدی در زمان های ۸ صبح، ۱۲ ظهر و ۴ بعدازظهر دریافت داشتند (هدف از تجویز دوز بالاتر مورفین در نوبت سوم جلوگیری از ایجاد نشانه های سندرم قطع شبانه بود) و دوز آخر مورفین (۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم) را روز چهارم دریافت کردند (۱۸).

بررسی اثر زمان تجویز عصاره

موثرترین دوز ضد درد عصاره ها (۱) شامل دوز ۱/۶۸ g/kg برای عصاره آبی و دوز ۰/۹۶ g/kg برای عصاره الکلی به صورت تزریق داخل صفاقی در موش های وابسته در زمان های ۳۰ دقیقه پس از تزریق آخرین دوز مورفین، ۳۰ دقیقه قبل از تزریق آخرین دوز مورفین و یک ساعت قبل از تزریق آخرین دوز مورفین تجویز شدند. پس از دو ساعت از آخرین دوز مورفین، نالوکسان با غلظت ۵mg/kg به صورت زیرجلدی تزریق شد و موش ها تک تک به داخل بشر ۲۰۰۰ ml منتقل شده و پس از یک دقیقه شمارش پرش ها برای مدت ۳۰ دقیقه انجام گرفت. بهترین زمان موثر به عنوان زمان تجویز غلظت های مختلف عصاره در نظر گرفته شد.

بررسی اثر غلظت های مختلف عصاره بر سندرم محرومیت ناشی از مورفین در موش ها

به موش های وابسته شده در روز چهارم یک ساعت قبل از تجویز آخرین دوز مورفین، عصاره های آبی با غلظت های ۰/۹۶ g/kg، ۱/۶۸ g/kg، ۲/۴ g/kg و عصاره های الکلی با غلظت های ۰/۶۴ g/kg، ۰/۹۶ g/kg و ۱/۶۸ g/kg به صورت داخل صفاقی تزریق شدند. پس از دو ساعت از آخرین دوز مورفین، نالوکسان با غلظت ۵ mg/kg به صورت زیرجلدی تزریق شد و موش ها تک تک به داخل بشر

خشک کردن گیاه: گیاه مزبور در سایه خشک شده و برای برقراری تهویه مناسب ۷ تا ۱۰ روز زیر و رو شد.

آسیاب کردن گیاه: گیاه توسط دستگاه آسیاب با سایز درشت آسیاب شد.

روش های عصاره گیری

عصاره گیری به روش جوشاندن: در این روش، ابتدا ۱۰۰۰ میلی لیتر از آب مقطر را در بشر ۲۰۰۰ میلی لیتری ریخته و بر روی شعله قرار داده شد تا به جوش آید. در همین حال صد گرم از گیاه پودر شده را توزین نموده و به داخل یک بشر ۲۰۰۰ میلی لیتری دیگر منتقل شد. پس از به جوش آمدن آب مقطر آن را به آرامی بر روی پودر اضافه نموده و بشر را روی شعله ملایمی قرار داده و تا حد جوش گرم شد و به مدت ۱۵ دقیقه در همین حال به هم زده شد. پس از اتمام برای صاف کردن اولیه و جدا کردن فیبرها، از پارچه و سپس از کاغذ صافی ساده و کاغذ صافی واتمن استفاده شد. عمل صاف کردن با کاغذ صافی ساده یک بار و با کاغذ صافی واتمن، چهار مرتبه تکرار شد تا محلول صافی به دست آمد. عصاره به دست آمده به دستگاه حذف حلال منتقل گشته و در حرارت ۴۰ °C حدود ۸۰٪ آب از عصاره حذف گردید. محلول باقی مانده را در پلیت ریخته و روی بن ماری در دمای ۳۰ °C قرار داده شد. پس از ۲۴ ساعت عصاره خشک شده از پلیت تراشیده شد و سپس متناسب با غلظت های مختلف در نرمال سالین حل گردید. حجم تزریق ۰/۳ میلی لیتر در نظر گرفته شد و محاسبات براساس آن انجام شد.

عصاره گیری به روش خیساندن: صد گرم از پودر گیاه را به یک بشر ۲۰۰۰ میلی لیتری منتقل کرده و روی آن، ۵۰۰ میلی لیتر الکل ۸۰ درجه ریخته شد. سربالن را با فویل آلومینیومی بسته و به مدت ۴۸ ساعت در دمای اتاق نگهداری شد. سپس قسمت بالایی آن را جدا نموده و مجدداً الکل ۸۰ درجه افزوده شد. پس از ۲۴ ساعت دیگر عصاره را از تفاله جدا کرده و کل عصاره های به دست آمده مشابه عصاره آبی صاف و خشک گردید. این عصاره به دلیل عدم

آزمون آلکالوئیدها: به ۰/۵ گرم عصاره خشک شده ۱۰ میلی لیتر اسید سولفوریک ۱ درصد اضافه کرده و به مدت ۵ دقیقه جوشانده شد، سپس حجم را به میزان اولیه رسانده و محلول صاف شد. در دو لوله آزمایش در هر یک ۰/۵ میلی لیتر از محلول صاف شده ریخته و در یک لوله چند قطره معرف مسایر و در لوله دیگر چند قطره معرف بوشاردا ریخته و رنگ رسوب مشاهده شد.

آزمون ساپونین ها: ۰/۵ گرم از عصاره خشک شده گیاه را در آب مقطر حل کرده، محلول حاصله به یک لوله آزمایش منتقل و به مدت ۳۰ ثانیه به شدت تکان داده شد. ثابت ماندن کف به مدت ۰/۵ ساعت نشانه حضور ساپونین است.

محاسبات آماری

جهت انجام محاسبات آماری از برنامه نرم افزاری Instat استفاده گردید. برای مقایسه نتایج داده های خام به کامپیوتر داده شد و از آزمون ANOVA و در صورت تفاوت آماری بین گروهها از Tukey-Kramer استفاده شد. مقادیر P معادل یا کوچکتر از ۰/۰۵ از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج عصاره گیری

از ۱۰۰ گرم پودر خشک آسیاب شده گیاه رزماری ۱۶ گرم عصاره آبی به دست آمد. از ۱۰۰ گرم پودر خشک آسیاب شده گیاه رزماری ۱۰ گرم عصاره الکلی به دست آمد.

نتایج آزمایشات فیتوشیمی

نتایج آزمایشات فیتوشیمیایی گیاه رزماری طی پس از انجام آزمون های شناسایی بر روی عصاره های آبی و الکلی گیاه رزماری نتایج به صورت جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱: بررسی فیتوشیمیایی عصاره های آبی و الکلی اندام های هوایی گیاه رزماری طی

نوع عصاره	آلکالوئید	فلاونوئید	تانن	ساپونین
عصاره آبی	+	+	+	+
عصاره الکلی	-	+	+	+

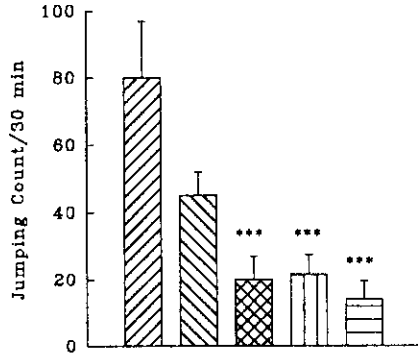
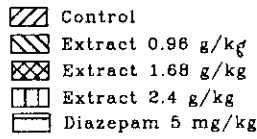
۲۰۰۰ ml منتقل شده و پس از یک دقیقه شمارش پرش ها به مدت ۳۰ دقیقه انجام گرفت.

به عنوان شاهد منفی برای گروه عصاره آبی از نرمال سالین و برای گروه عصاره الکلی از نرمال سالین همراه توپین ۸۰ (۰/۵ درصد) با دوز ۱۰ ml/kg استفاده شد و به عنوان شاهد مثبت برای هر دو گروه از دیازپام با دوز ۵ mg/kg استفاده شد.

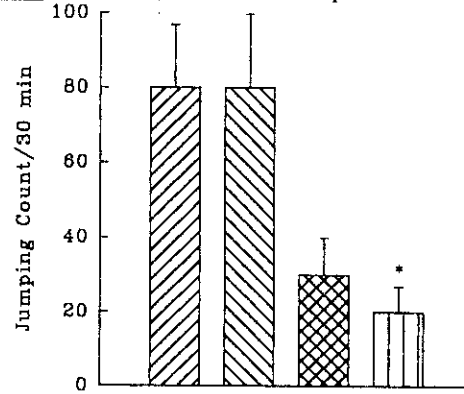
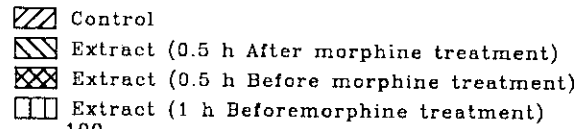
بررسی فیتوشیمیایی عصاره های آبی و الکلی گیاه رزماری به منظور آگاهی از نوع ترکیبات اساسی موجود در عصاره های آبی و الکلی گیاه رزماری آزمایشات زیر بر روی هر کدام از عصاره ها جداگانه انجام گردید. برای انجام آزمون فلاونوئید بر روی عصاره الکلی، این عصاره به مدت ۸ ساعت با اتروپتول چربی زدایی شد.

آزمون فلاونوئید ها: حدود ۱ گرم از عصاره خشک شده را با ۵۰ میلی لیتر متانول چند دقیقه جوشانده و مخلوط حاصل صاف گردید. عصاره حاصل را با ۵ میلی لیتر اتروپتول در یک دکانتور مخلوط کرده و این عمل استخراج سه بار تکرار شد تا متانول استخراج شده تقریباً بی رنگ شود. مقدار ۱ تا ۲ میلی لیتر از فاز متانولی را در دو لوله آزمایش ریخته و سپس به هر یک از لوله ها مقدار ۰/۵ میلی لیتر اسید کلریدریک غلیظ اضافه شد. به یکی از دو لوله ۲۰ میلی گرم براده منیزیم اضافه کرده، رنگ حاصله در قسمت کف لوله ها پس از ۱۰ دقیقه ملاحظه شد. سپس لوله حاوی براده منیزیم سرد شده و با حجم مساوی آب و ۱ میلی لیتر الکل آمیلیک مخلوط شده و به شدت تکان داده شد. سپس لوله را کنار گذاشته و رنگ حاصل پس از جدا شدن فازها مشاهده گردید.

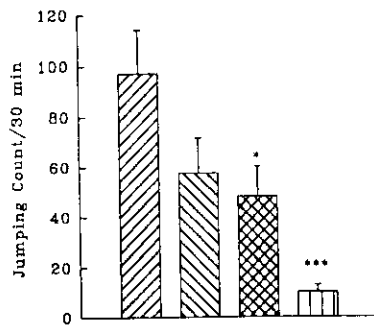
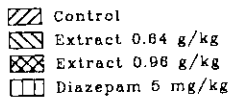
آزمون تانن ها: ۰/۵ گرم از عصاره خشک شده را در ۲۰ میلی لیتر آب مقطر حل نموده و به محلول عصاره ۳/۴ میلی لیتر محلول کلرور سدیم ۱۰ درصد اضافه شد. دو قطره کلرور فریک ۵ درصد در یک لوله آزمایش به ۵ میلی لیتر آب مقطر اضافه گردید. آنگاه چند قطره از محلول عصاره به لوله آزمایش اضافه گردید و رنگ حاصل ملاحظه شد.

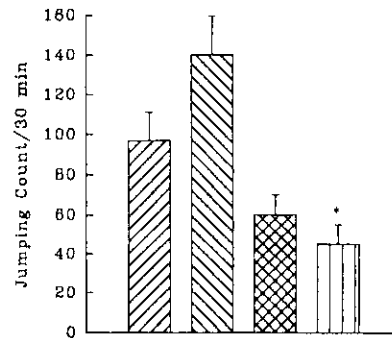
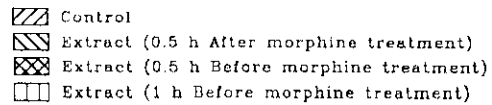
شکل ۳: اثرات زمان تجویز عصاره آبی اندام های هوایی گیاه رزماری طی (داخل صفاقی) بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت موش. گروه های حیوانات تحت ۳ بار تزریق زیرجلدی مورفین در روز (۵۰ mg/kg, ۵۰ mg/kg, ۷۵ mg/kg) به مدت ۳ روز قرار گرفتند. آخرین دوز مورفین (۵۰ mg/kg) روز چهارم ۲ ساعت قبل از تزریق نالوکسان (۵mg/kg) تجویز شد. زمان تجویز عصاره ۱ ساعت قبل از تزریق آخرین دوز مورفین می باشد. از دیازپام نیز به عنوان کنترل مثبت استفاده شده است. نتایج به صورت میانگین + خطای معیار تعداد پرش ها برای ۸ موش بیان شده است. مقایسه با کنترل $P < 0.05$ *** (Tukey test).

شکل ۱: اثرات زمان تجویز عصاره آبی اندام های هوایی گیاه رزماری طی (داخل صفاقی) بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت موش. گروه های حیوانات تحت ۳ بار تزریق زیرجلدی مورفین در روز (۷۵ mg/kg, ۵۰ mg/kg, ۵۰ mg/kg) به مدت ۳ روز قرار گرفتند. آخرین دوز مورفین (۵۰ mg/kg) روز چهارم ۲ ساعت قبل از تزریق نالوکسان (۵mg/kg) تجویز شد. عصاره با دوز ۱/۶۸ g/kg تجویز شد. زمانها در مقایسه با آخرین دوز مورفین آمده است. همچنین نتایج به صورت میانگین + خطای معیار تعداد پرش ها برای ۸ موش بیان شده است. مقایسه با کنترل $P < 0.05$ * (Tukey test).

شکل ۴: اثرات زمان تجویز عصاره الکل اندام های هوایی گیاه رزماری طی (داخل صفاقی) بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت موش. گروه های حیوانات تحت ۳ بار تزریق زیرجلدی مورفین در روز (۷۵ mg/kg, ۵۰ mg/kg, ۵۰ mg/kg) به مدت ۳ روز قرار گرفتند. آخرین دوز مورفین (۵۰ mg/kg) روز چهارم ۲ ساعت قبل از تزریق نالوکسان (۵mg/kg) تجویز شد. زمان تجویز عصاره ۱ ساعت قبل از تزریق آخرین دوز مورفین می باشد. از دیازپام نیز به عنوان کنترل مثبت استفاده شده است. نتایج به صورت میانگین + خطای معیار تعداد پرش ها برای ۸ موش بیان شده است. مقایسه با کنترل $P < 0.05$ *** (Tukey test).

شکل ۲: اثرات زمان تجویز عصاره الکل اندام های هوایی گیاه رزماری طی (داخل صفاقی) بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت موش. گروه های حیوانات تحت ۳ بار تزریق زیرجلدی مورفین در روز (۷۵ mg/kg, ۵۰ mg/kg, ۵۰ mg/kg) به مدت ۳ روز قرار گرفتند. آخرین دوز مورفین (۵۰ mg/kg) روز چهارم ۲ ساعت قبل از تزریق نالوکسان (۵mg/kg) تجویز شد. عصاره با دوز ۰/۹۶ g/kg تجویز شد. زمانها در مقایسه با آخرین دوز مورفین آمده است. همچنین نتایج به صورت میانگین + خطای معیار تعداد پرش ها برای ۸ موش بیان شده است. مقایسه با کنترل $P < 0.05$ * (Tukey test).

اثرات زمان تجویز عصاره آبی گیاه رزماری بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت در موش سفید نتایج حاصل از آنالیز داده ها با آزمون Tukey-Kramer و مقایسه با کنترل منفی نشان داده که تجویز عصاره به صورت يك ساعت قبل از تجویز مورفین در سطح $P < 0/05$ با گروه کنترل منفی اختلاف معنی داری دارد. به طور کلی تجویز عصاره $0/5$ ساعت و 1 ساعت قبل از تجویز مورفین با تجویز عصاره در $0/5$ ساعت بعد از تجویز مورفین در سطح $P < 0/05$ تفاوت معنی داری دارد ولی بین گروه $0/5$ ساعت قبل و 1 ساعت قبل تفاوت معنی داری وجود ندارد (شکل ۱).

اثرات تجویز دوزهای مختلف عصاره الکلی گیاه رزماری بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت در موش سفید

نتایج حاصل از این مطالعه در شکل ۴ آمده است. زمان تجویز دوزهای مختلف عصاره به صورت يك ساعت قبل از تجویز آخرین دوز مورفین در نظر گرفته شد. نتایج نشان می دهد که عصاره با دوز $0/64$ g/kg نسبت به گروه کنترل منفی اختلاف معنی داری نشان نداده است اما دوز $0/96$ g/kg در سطح $P < 0/05$ اختلاف معنی دار با گروه کنترل منفی دارد. از طرفی دوز $0/64$ g/kg در سطح $P < 0/05$ اختلاف معنی دار با کنترل مثبت (دیازپام) نشان می دهد، در حالی که دوز $0/96$ g/kg اختلاف معنی دار با کنترل مثبت ندارد. همچنین این دو دوز با هم اختلاف معنی داری نشان نداده اند (شکل ۴). موش هایی که دوز $1/68$ g/kg از عصاره را دریافت نمودند، دچار لرزش و تشنج شده و اکثریت پرشی انجام ندادند. بنابراین، نتایج مربوط به این گروه در رسم نمودار حذف گردید.

بحث

بر طبق نتایج به دست آمده از این مطالعه عصاره آبی گیاه رزماری می تواند به خوبی سبب کاهش علائم سندرم محرومیت شود، ولی عصاره الکلی آن اثر کمی بر کاهش سندرم محرومیت دارد. با توجه به اینکه در سندرم محرومیت سیستم های بسیاری تحت تاثیر قرار می گیرند، بنابراین اگر ماده ای بتواند هر يك از سیستم های تغییر یافته را تعدیل کند و یا باعث تحريك سیستم های مهاری شود، می تواند در سندرم محرومیت نقش داشته باشد.

اثرات زمان تجویز عصاره آبی گیاه رزماری بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت در موش سفید نتایج حاصل از آنالیز داده ها با آزمون Tukey-Kramer و مقایسه با کنترل منفی نشان داده که تجویز عصاره به صورت يك ساعت قبل از تجویز مورفین در سطح $P < 0/05$ با گروه کنترل منفی اختلاف معنی داری دارد. به طور کلی تجویز عصاره $0/5$ ساعت و 1 ساعت قبل از تجویز مورفین با تجویز عصاره در $0/5$ ساعت بعد از تجویز مورفین در سطح $P < 0/05$ تفاوت معنی داری دارد ولی بین گروه $0/5$ ساعت قبل و 1 ساعت قبل تفاوت معنی داری وجود ندارد (شکل ۱).

اثرات زمان تجویز عصاره الکلی گیاه رزماری بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت در موش سفید نتایج حاصل از آنالیز داده ها با آزمون Tukey-Kramer و مقایسه با کنترل منفی نشان داد که تجویز عصاره در يك ساعت قبل از تجویز آخرین دوز مورفین در سطح $P < 0/05$ با گروه کنترل منفی اختلاف معنی داری دارد و باعث کاهش تعداد پرش شده است.

در صورتی که تجویز عصاره $0/5$ ساعت بعد از تجویز آخرین دوز مورفین تعداد پرش ها را افزایش داد. بر طبق این آزمون گروه دریافت کننده عصاره در $0/5$ ساعت بعد در سطح $P < 0/01$ اختلاف معنی داری با گروه دریافت کننده عصاره در $0/5$ ساعت قبل نشان می دهد. همچنین این گروه اختلاف در سطح $P < 0/001$ اختلاف معنی داری با گروه دریافت کننده عصاره در 1 ساعت قبل نشان می دهد (شکل ۲).

اثرات تجویز دوزهای مختلف عصاره آبی گیاه رزماری بر تعداد پرش های ناشی از سندرم محرومیت در موش سفید

نتایج حاصل از این آزمون نشان می دهد که عصاره با دوز $0/96$ g/kg نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی داری نشان نداده است، اما دوزهای $1/68$ g/kg و $2/4$ g/kg عصاره در سطح $P < 0/001$ اختلاف معنی داری با گروه کنترل منفی دارند.

۲/۵ ساعت می باشد. بنابراین بقیه غلظت ها نیز ۱ ساعت قبل از تجویز آخرین دوز مورفین تجویز شدند.

بررسی اثرات دوزهای مختلف عصاره آبی گیاه رزماری و مکانیسم احتمالی اثر آنها

آزمایشات فیتوشیمیایی حضور آلکالوئیدها و فلاونوئیدها در این ترکیبات را ثابت نموده اند. مطالعات گوناگون نشان می دهند که بسیاری از آلکالوئیدها و فلاونوئیدها با اثر برگیرنده های اپیوئیدی اثرات ضددردی از خود نشان می دهند (۷، ۱۰، ۱۳، ۱۹). همچنین مشاهده شده است که اثر ضددردی عصاره آبی رزماری نیز با نالوکسان آنتاگونیست می گردد (۱)، بنابراین احتمال دارد این عصاره آنتاگونیست گیرنده های اپیوئیدی باشد. از طرفی مطالعات نشان داده اند روغن فرار برگ های گیاه رزماری که با حلال آب مقطر به دست آمده است، با مهار ورود کلسیم به داخل سلول و مهار آزاد شدن کلسیم داخل سلولی اثرات ضد اسپاسم از خود نشان می دهد (۴، ۵).

بنابراین به نظر می آید عصاره آبی گیاه نیز شاید بتواند به این طریق با کاهش کلسیم داخل سلولی باعث کاهش علائم سندرم محرومیت شود. همچنین مطالعات نشان داده است که α -آمیرین در گیاه رزماری نیز موجود می باشد و عصاره آبی گیاه رزماری اثرات ضدصرع از خود نشان می دهد (۳، ۹). مشاهده شده است با تجویز این عصاره محتوای گابای مغز مقداری افزایش می یابد، بنابراین شاید بتوان گفت که عصاره آبی گیاه رزماری از طریق تقویت سیستم گابا نیز در کاهش علائم سندرم محرومیت موثر بوده است. از آنجایی که دوز $1/68 \text{ g/kg}$ بهترین اثر ضددردی را از خود نشان داده بود (۱)، بهترین اثر در کاهش محرومیت را نیز از خود نشان می دهد و با افزایش دوز علائم محرومیت افزایش نمی یابد. علت این پدیده را شاید بتوان رسیدن به آستانه ماکزیم اثر این عصاره دانست.

بررسی اثرات دوزهای مختلف عصاره الکلی گیاه رزماری و مکانیسم احتمالی اثر آنها
برطبق نتایج به دست آمده دوز $0/96 \text{ g/kg}$ عصاره الکلی

مهمترین سیستم های مهاری که در سندرم محرومیت تغییر می یابند، سیستم آدنوزین و گابا است. همچنین در طی سندرم محرومیت فعالیت سیستم آدرنژیک، کولینرژیک، سروتونرژیک زیاد می شود و بنابراین برای اینکه ماده ای بتواند علائم سندرم محرومیت را مهار کند، بایستی دارای عملکرد چندگانه باشد و بتواند بر یک سری سیستم ها اثر بگذارد.

با این توجه بایستی به دنبال یک سری ترکیبات در عصاره مورد نظر باشیم که بتواند بر این سیستم ها اثر بگذارد و سبب کنترل علائم سندرم محرومیت شود.

بررسی اثر زمان تجویز عصاره آبی گیاه رزماری

باتوجه به اینکه تجویز عصاره آبی $0/5$ ساعت بعد از تجویز مورفین اثری در بهبود علائم نداشت، اما تجویز آن در $0/5$ ساعت قبل از مورفین تاحدی باعث کاهش علائم شده و در ۱ ساعت قبل کاملاً علائم را کاهش داد، می توان تصور نمود که شروع اثر این عصاره بیشتر از $1/5$ ساعت بوده و اوج اثر آن نیز بیشتر از $2/5$ ساعت می باشد. بنابراین باتوجه به اثر مناسب تجویز در یک ساعت قبل از آخرین دوز مورفین و تفاوت معنی دار آن با گروه شاهد این زمان برای تجویز دوزهای مختلف عصاره آبی انتخاب شد.

بررسی اثر زمان تجویز عصاره الکلی گیاه رزماری

باتوجه به اینکه تجویز عصاره الکلی $0/5$ ساعت بعد از مورفین نه تنها باعث کاهش پرش ها نشده بلکه تعداد پرش ها را افزایش داده است و از طرفی تجویز عصاره قبل از تزریق مورفین تاحدی باعث کاهش پرش ها شده است می توان تصور نمود عصاره الکلی به عنوان آنتاگونیست نسبی عمل می نماید، زیرا در غلظت پایین مورفین به صورت آنتاگونیست و در غلظت بالای آن به صورت آنتاگونیست عمل می نماید.

باتوجه به اینکه عصاره الکلی نیز تنها در یک ساعت قبل از تجویز آخرین دوز مورفین توانست به طور معنی داری باعث کاهش پرش ها گردد می توان تصور نمود که شروع اثر این عصاره نیز بیشتر از $1/5$ ساعت بوده و اوج اثر آن بیشتر از

منابع

۱. رودبارکی، پوررنگ، بررسی اثرات ضددردی اپیوئیدی عصاره های تام گیاهان رزماری طی و آویشن ولگار بر روی موش سفید کوچک، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده داروسازی، مشهد، پایان نامه برای دریافت درجه دکترای داروسازی، ۱۳۷۸، ۵۲-۵۱، ۷۴-۷۳، ۱۰۹.
۲. زرگری، علی، گیاهان دارویی، جلد چهارم، چاپ پنجم، چاپخانه موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۷۲، ۴، ۷۲-۷۱، ۷۵-۷۴.
3. Abdul-Ghani A. S., El-Lati S.G., Sacaan A. I., Suleiman M. S. and Amin R.M., 1987, Anticonvulsant effects of some Arab medicinal plants, *Int. J. Crude Drug Res.*, 25, 39-43.
4. Agel M.B., 1991, Relaxant effect of the volatile oil of *Rosmarinus officinalis* on tracheal smooth muscle, *J. Ethnopharmacol.*, 33, 57-62.
5. Agel, M. B., 1992, Vascular smooth muscle relaxant effect of *Rosmarinus officinalis*, *Int. J. Pharmacogn.*, 30, 281-288.
6. Alippi A. M., Ringuet J. A., Cerimele E. L., Re, M. S. and Henning Cp. 1996, Antimicrobial activity of some essential oils against *Paenibacillus larvae*, the causal agent of American Foulbrood disease, *J. Herbs Spices Med. Plants*, 4, 9-16.
7. Capasso A., Piacente S., Pizza C., De-Tommasi N., Jativa C. and Sorrention L., 1997, Isoquinoline alkaloids from argemone mexicana reduce morphine withdrawal in guinea pig isolated ileum, *Planta Med.*, 63, 326-8.
8. Capasso A., Piacente S., Pizza C. and Sorrentino L., 1998, Flavonoids reduce morphine withdrawal in-vitro, *J. Pharm. Pharmacol.*, 50, 561-4.
9. Chaturvedi A. K., Parmar S. S., Bhatnagar S. C., Misra G. and Nigam S. K., 1974, Anticonvulsant and anti-inflammatory activity of natural plant coumarins and triterpenoids, *Res. Commun. Chem. Pathol. Pharmacol.*, 9, 11-22.
10. Dzoljic E. D., Kaplan C. D. and Dzoljic M. R., 1998, Effect of ibogaine on naloxone precipitated withdrawal syndrome in chronic morphine-dependent rats, *Arch. Int. Pharmacodyn. Ther.*, 294-64-70.
11. Forster H. B., Niklas H. and Lutz S., 1980, Antispasmodic effects of some medicinal plants, *Planta Med.*, 40, 309-319.
12. Hoefler C., Fleurentin J., Mortier F., Pelt J. M. and Guillemain J., 1987, Comparative choleric and hepatoprotective properties of young sprouts and total plant extracts of *Rosmarinus officinalis* in rats, *J. Ethnopharmacol.*, 19, 133-43.
13. Lewin, G., Le-Menez P., Rolland Y., Renouard A. and Giesen-Crouse E., 1992, Akuammine and dihydroakuammine, two indolomonoterpene alkaloids displaying affinity for opioid receptors, *J. Nat. Prod.*, 55, 380-384.
14. Ontes M. A., wilkomirsky T., Valenzuela L., Bello H. and Osses F., 1991, Essential oils from some labiatae growing in the Bio-Bio region, Chile, *Rosmarinus officinalis* L., *Mentha pulegium* L., *Mentha spicata* L. components and

گیاه رزماری تاحدی توانایی کاهش علائم سندرم محرومیت را دارد که میزان این اثر از اثر عصاره آبی با همین دوز بیشتر می باشد. اما محدوده درمانی عصاره الکلی بسیار باریکتر از عصاره آبی بوده و نمی توان دوزهای بالاتر از آن را استفاده نمود (۱).

بنابراین می توان گفت این عصاره اثر مناسبی برای کاهش علائم محرومیت ندارد. در بررسی اثرات ضددردی این عصاره نیز مشاهده شده است که اثر ضددردی چندانی از خود نشان نمی دهد (۱). آزمایشات فیتوشیمیایی نشان می دهد که عصاره الکلی فاقد آلکالوئید می باشد. همچنین مشاهدات نشان می دهد که عصاره الکلی گیاه رزماری فاقد اثرات ضد اسپاسم می باشد (۱۱).

بنابراین شاید بتوان گفت عصاره الکلی مانند عصاره آبی توانایی کاهش کلسیم داخل سلولی را ندارد و لذا توانایی چندانی در کاهش علائم سندرم محرومیت نداشته است. اما از طرفی حضور فلاونوئید بیشتر در عصاره الکلی را شاید بتوان دلیل میزان تاثیر این عصاره دانست زیرا مطالعات نشان می دهند که فلاونوئیدها تاحدودی باعث کاهش علائم سندرم محرومیت می شوند (۸).

نتیجه گیری کلی

این مطالعه نشان داد عصاره آبی گیاه رزماری باعث کاهش علائم سندرم محرومیت می شود و این اثر خود را وابسته به دوز ایفا می نماید و اثرات آن با دیازپام به عنوان کنترل مثبت قابل مقایسه است. اما عصاره الکلی گیاه رزماری فقط تاحد کمی باعث کاهش علائم سندرم محرومیت می شود.

همچنین به نظر می آید عصاره آبی گیاه رزماری با اثر برگزیده های اپیوئیدی و اثر بر کلسیم داخل سلولی و همچنین تقویت سیستم گابا بتواند باعث کاهش علائم سندرم محرومیت شود. ولی عصاره الکلی به دلیل نداشتن آلکالوئید و عدم اثر بر کلسیم داخل سلولی اثرات کمتری بر سندرم محرومیت نشان می دهد. البته برای اثبات موارد فوق الذکر، نیاز به آزمایشات تکمیلی دیگری می باشد.

- isolated of *Microsporium canis* and *Microsporium canis* and *Microsporium gypseum*, *Planta Med.*, 60, 184-187.
18. Rezayat M., Azizi N. and Zarrindast M. R., 1997, On the mechanism (s) cholecystokinin (CCK): receptor stimulation attenuates morphine dependence in mice, *Pharmacol. Toxicol.*, 81, 127-9.
19. Thirugnanasam bantham P., Viswonathan S., Mythirayee C., Krishnamurty V., Ramachandran S. and Kameswaran L., 1990, Analgesic activity of certain flavone derivatives: a structure-activity study, *J. Ethnopharmacol.*, 28, 207-14.
- antimicrobial activity, *Ann. Rev. acad. Farm.*, 57, 425-438.
15. Ol- Hader A. A., Hasan Z. A. and Agel M. B., 1994, Hyperglycemic and insulin release inhibitory effects of *Rosmarinus officinalis*, *J. Ethnopharmacol.*, 43, 217-21.
16. Psnizzi L., Flamini G., Cioni P.L. and Morelli I., 1993, Composition and antimicrobial properties of essential oils of four Mediteranean Lamiaceae, *J. Ethnopharmacol.*, 39, 167-170.
17. Perrucci S., Mancianti F., Cioni P. L., Flamini G., Macchioni, G. and *et al.*, 1994, In vitro anti fungal activity of essential oils against some